

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši podelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oglasnili plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnništvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 21. aprila. [Izv. dop.]

—j—. Generalna razprava o državnem proračunu, katera je drugim časnikašem jezik razvzvala, usta je bila zaprla Vašemu dopisniku, preobloženemu z drugim političnim, dasi ne časnikarskem poslom. Epilog jej mislimo pisati v posebnem članku, danes bomo skušali, vsaj nekoliko zanimivosti poročati o burnih sejah, v kojih so se obravnavala prva poglavja državnega proračuna v nadrobni debati.

S prva ni bilo videti, da strasti vzkipe do takega vrhunca. Začetek specialne razprave vršil se je po vsem nedolžno — veselo. Poslanec Kronawetter skušal je bil svojo atletična sile nad ubogimi uhodnimi stopnicami državnozbornske palače ter tovarišem razkazival kamnite odlomke, koje je odkrhal pri solidni naši stavbi, veliki demokrat grof Kounic zabaval je poslušalce s svojo naudušenostjo za dveletno budgetno dobo, „der grosse Schweiger“ Türk, kateri govori v vsaki seji in o vsakem predmetu z isto — temeljitostjo, ter je pri nadrobni debati upisan le na štirinajstih mestih, tožil je ginljivo, da — do besede ne pride in da ga tudi v noben odsek nehvaležna zbornica ni izvolila, klasični dvorni svetnik Meznik pa je obžaloval, da preje nismo poznali neutesenega hrepenenja protižidovskega ranocelnika, sicer bi bil gotovo izbran v kak odsek, na pr. kot strokovnjak v komisijo za odgojo — židovske mladosti, z jedno besedo, specialna debata bila je v svojih početkih bolj podobna kakí burki nego resni parlamentni razpravi. Ta idila trajala je do petka, dokler nista na vrsto prišla naslova „Staatsschulden-Controll-commission“ in „Dispositionsfond“. Prvi naslov izval je zanimiv dvoboj mej Herbstom in finančnim ministrom. Stari lisjak Herbst je jako spretno izkoristil nekatere pomote Dunajevskega, prouzročene po nenatačnosti onega uradnika, kateri je finančnemu ministru gradivo bil nabral o zgodovini kontrolne komisije, in Dunajevski odgovarjal je Herbstovim ljubeznjivostim s prav zlobnimi reminiscencami na Andrassyjevo sodbo o dru. Herbstu in talentu njegovem, razrušiti, razjedati in razkrojiti sleherno stvar, — takó so se duhovi bili ragreli, še predno se je debata pričela o dispozicijskem fondu.

Otvoril je razpravo kričal Fuss z ostrimi a po vsem neokusnimi napadi na ministerstvo. Sicer pa moramo priznati, da je vsaj jedno uslugo storil mučenim poslancem. Tako ljuto je kričal, da je velikanska dvorana, v koji se glas navadnega govornika kar izgubi, premajhna bila za njegov organ, prav dobro ga je bilo slišati zunaj na hodnikih, kjer so se poslanci sprehajali, smodke pušili in pri tem materijalnem užitku še slasti njegovih tirad uživali. Dalmatinec Borčić uporabljal je priliko, da je časnikarski sodrgi, katera v oficijoznih listih blati vzvišeni značaj Strossmayerjev, nekoliko potipal po umazanih prstih.

Ministerski predsednik, kateri si je sedaj izprosil besede, se ni oziral na Borčićeve pritožbe, levičarju Fussu pa je posvetil z nekaterimi dovtipi, ki se mnogo veselosti prouzročili po zbornici. A vihar nastane, ko se za besedo oglasi Dunajski demokrat dr. Lueger, od strani levičarjev najbolj sovražena oseba. Mnogo istinitega je povedal, mnogo takega, kar takoj podpišemo z obema rokama, bičal je sprideno oficijozno časnikarsko perutnino, kakor zasluži, govoril s kosmopolitičnega stališča, naglašujoč, da pravi Dunajčan želi v miru in

spravi živeti z vsemi avstrijskimi narodi, ter par prav toplih besed izustil tudi o nas Slovencih, koje je imenoval „steber države“ nasproti italijanski irredenti. Desnica je prav pogostoma odobraval pogumne besede njegove, manjšina pa je bila vsa po konci, najbolj glasno ugovarjali in oporekali so mu seveda levičarji Abrahamovega rodú, kakor Neuwirth, Wagner itd. Toda mej unetim gororom ušla mu je neka silno neprevidna beseda, baje resnična sicer, ali nepremišljena, kakor hitro je ni mogel dokazati s konkretnimi slučajji. Ožigosal je namreč opozicijo, češ, da v javni seji in v odsekih besno napada vlado, potem pa skrivaj in tihoma po zakotnih duricah po ministerstvih lazi ter tam doseže, kar koli jej ljubo. Komaj to izusti, že Vam nastane divji hrup: „Kaj smo dobili od vlade? To je laž, nesramnost, podlost! jednake psovke usipale so se kakor ploha iz ust razburjenim levičarjem. Lueger, visok krepak mož lepe rasti, stal Vam je kakor iz kamna izdolben, ne zmeneč se za razsajanje protivnikov; ko je končal, ploskala mu je desnica in peščica antisemitov, levica pa je sikala, kar je le mogla.“

Sedaj se debata zaključila in „contra“ upisani poslanci — „pro“ govornika ni več bilo — izberó si generalnim govornikom dr. Weitlofa. Strastno se zakadi v Luegerja, somišljeniki njegovi hrupno odobravaljo njegove napade, česar Weitlof zamolči vmes mu kričé pristaši, zbadljivke kakor „k. k. Hofdemokrat“ švigajo po zraku, vse je nepopisno razvneto, razdraženo. Toda pravi škandal prouzročil je stoprav dr. Gregor. Zastopnik Dunajskega Margaretha, dr. Lueger, izzivan namreč po Weitlofu, vrže vmes besedo, da bode on z Liechtensteinom za versko šolo. Komaj to zine, dvigne se dr. Gregor, kateri je poslušal mej levičarje Steinwenderjeve frakcije, in s povzdignenim glasom zavpije: „Sramota za vas, sramota za demokracijo, sramota za Dunajske Čehe, da svoje glasove takemu zastopniku dajejo!“ Nepopisen tumult nastane, levica kakor besna šine kvišku, burno odobravaljo napad češkega agitatorja! In ko potem Weitlof preide na ono nepremišljeno gori omenjeno Luegerjevo opazko, zadevajočo postopanje manjšina nasproti ministerstvu, ponovi se in poostri vihar ni prizor. Vse je v zraku, ni slišati na levi strani drugih besedij nego: „Obrekovalce, lažnjive, z vzdignenimi pestmi gnetijo se liberalci okolu smehljajočega se Luegerja, — prizor je bil, nevreden parlamenta, bolj podoben rabuki mej vinjenimi kmet-skimi fanti na kakem selskem „žegnanji!“ Predsednik pa? — predsednik, stari Smolka zrl je doli neznaoč, kaj bi počel, da potolaži skrajno razdražene strasti.

In naša sodba o mučnem tem prizoru? Najprej moramo z vso odločnostjo grajati nedostojno in nespametno obnašanje Mladočeha dr. Gregora, kateri je umešal se v stvari, koje ga nič ne brigajo, na pomoč prihitel ljutemu sovražniku slovanstva Weitlofu ter s svojim vedenjem Dunajskim Slovanom tekom jedne minute več škodoval, nego bi deset Weitlofov tekom deset let moglo škodovati. Lueger govoril je bil pošteno, resnično slikal je zlasti zlorabo dispozicijskega fonda, simpatično se je izjavil z avstrijskega stališča o slovenskih sodržavljanih, in — kar posebno poudarjamo — Slovani na Dunaji živeti, stavljajo vse svoje nade v to, da proderó Luegerjeva spravljliva načela nasproti psevdoliberalnemu kovarstvu njegovih protivnikov — kak vrag motil je torej zastopnika Rovduških kmet-skih občin, da gre to uslugo storiti našim dušmaninom ter jim toliko nevarno orožje potisniti v roke

nasproti lastnim rojakom?! Ali je mož tako nagel in nepremišljen, potem, že radi tega ni za politiko — ali pa misli le na lastno osebo ter kakor glumač špekulira na ploskanje občinstva, v tem slučaju ne trebamo izražati nobene sodbe, vsak poštenjak mora jo takoj imeti na jeziku!

A dr. Lueger je sam bil ravnal neprevidno, razpostavljaljoč se po nepotrebnem surovim napadom svojih klevetnikov. Splošno sumnične nje bil je izustil nasproti celi veliki stranki, katero sicer morda ni po vsem neopravičeno, katero se pa vender preje ne sme vreči mej svet, predno konkretnih dokazov ni o kakem posameznem slučaju. Le jeden factum, s kojim bi se Lueger bil odrezal razposajencem, kateri so — s koroški poslancem Ghonom na čelu — pesti vihteli proti njemu, in poraz njihov bi bil neizogiben, popolen! Takih dokazov Lueger pa ni imel; vsaj v svojem odgovoru na ploho „stvarnih popravkov“, sledečih Weitlofovemu govoru, jih je bil zamolčal, vsled tega obsojati moramo navzlic temu, da nam je mož simpatičen, postopanje njegovo.

Izmej premnogih stvarnih popravkov omenjamo le Tržaškega poslanca Luzzatta, kateri je hvalisajoč znano avstrijsko „rodoljubje“ primorskih Italijanov naravnost trdil, da je večina primorskega prebivalstva — italijanske narodnosti. K sreči je jeden izmej slovenskih poslancev imel pri sebi številke po zadnjem ljudskem številenji, in poslanec Vitežić zamogel je torej takoj dokazati, da je slovenskega življa na Primorskem več za 44.251 duš, „Veliki“ Burgstaller — dandanes nam je še nerešena uganka, kako tak možak poseda v parlamentu — izumil je potem z znano svojo bistroumnostjo, da Italijanom na Primorskem sicer ne pristaja numerična, pač pa „virtuelna“ večina! O sancta simplicitas!

Po končanem govoru poročevalca Meznika, se glasuje in perovodje po ukazu predsednikovem izštevajo poslance, razvrstene po posameznih oddelkih. Nibče ni dvojil ne na desnici, niti na levi, da bode pozicija „50.000 gld. za dispozicijski zaklad“ vsprejeta. Todaglej čuda, predsednik po končanem številenji izjavi da je predlog padel s 128 proti 116 glasom! Jeden gledal je družega, vsakdo je mislil, da prav razumel ni predsednika, levica sama ni hotela verovati v svojo zmago — nekoliko minut je minulo, predno je opozicija znala, pri čem je, ter besno začela ploskati! Stali smo blizu poslanca Herbstu, stari mož razbijal je z rokama kakor otrok, tako ga je presenetila nepričakovana zmaga. Čeh Widersperg zahteva, da se glasuje še jedenkrat ter imenoma, toda protivna stranka glasno ugovarja in predsednik svoje izjave neče umakniti. Seja se zaključila, toda povsod, po dvorani in po hodnikih zbirajo se poslanci v gruclah, razpravljajoč nerazumljivi izid glasovanja. Kmalu se prepričajo desničarji da se je njih krilo napačno šteló. V četrtm od-delku, kjer sedijo Hohenwartovci, večina Liechtensteinovcev in nekoliko Čehov, bilo je štetih, kakor je razvideti iz številnega lista 21 glasov. Takoj se je konstatovalo, da se je v tem oddelku bila prezrla skoro polovica, nič manj nego 19 poslancev. Dotični zapisnikar, kateri niti do 40 števati ne zna, bil je nemški liberalcec baron Dumreicher. Vsled tega se razvidi, da predlog ni pal, temveč da je bil vsprejet vsaj s 7 glasovi večine. Sklene se o tej zadevi interpelovati predsednika, kar se je včeraj tudi zgodilo. O tem ter o sobotni seji kmalu kaj več.

Govor poslanca dr. Gregra

v državnem zboru dne 17. aprila 1888.

(Konec.)

O času, ko so se smrti cesarja Viljema, zmagovalca pri Sadovi, v Avstriji spominjali na tak način, kakor bi v drugih državah bilo jedva dovoljeno; ko so avstrijski listi izhajali s črnim robom in ko so romale deputacije avstrijskih državljanov v Berlin, odredila je policija, da ne sme biti banke na čast Strossmayerju, možu, kateremu gre za sluga, da so mogli zatreti ustajo 1848. leta s hrvatskimi polki. (Dobro! Dobro! na desnici.) Znani izrek: „Hvaležnost hiše Habsburške“ velja še danes (gibanje) in slovanski narodi v državi si bodo zapomnili to hvaležnost. To je pa tudi žalostni dokaz, kako globoko se je poglobila ta državna polovica pod tiranstvo madjarskega naroda.

Prepovedanih je bilo veliko število delavskih shodov. Samo na Dunaji jih je bilo prepovedanih v štirinajstih dneh cela vrsta, kar je znano: Nulla dies sine linea. Še hujše je bilo v Pragi. Tako postopanje policije nikakor ne more povečati zaupanja v sedanjo vlado. Vlada ni samo nasprotna vsakemu svobodnemu gibanju, ampak je na tistem naravnost sovražna vsem narodno-političnim težnjam. Izumila je mnogo izjemnih zakonov in kmalu bodo vse svobode le na papirju. Avstrija ni svobodnostna država, Avstrija pa tudi ni absolutistična država, Avstrija je nekaj hujšega, ona je država ministersko birokratične samovoljnosti pod plaščem ustavnih naprav (živahno odobravanje) in vendar je stalo v prestolnem govoru: „Avstrija bode zavetišče za pravico njenih narodov in dežel, stalno stanovišče pravice in prave svobode.“

V finančnem oziru bila je politika ministerstva neupešna. Dohodki se se znatno povečali, nič manj nego za 130 milijonov na leto, in vendar se je državni dolg pomnožil za 523 milijonov. Tako je spolnilo Taaffejevo ministerstvo obljubo, da ne bode delalo dolgovi! O blagostanji obrtnikov se že dolgo govoriti ne more, najprirednejši rokodelci bori se s potrebo in bedo. Nemčija je povišala carino na žito proti nam, obetano olajšanje, kar se tiče prevažanja po železnicah, se je pač spolnilo s podaljšanjem privilegija severne železnice in uničenjem češke mlinске industrije z refakcijami. (Dobro! na desnici.) Zboljšalo se je samo stanje dušebrižnikov s katehetskim zakonom na stroške dežel, občin in davkoplačevalcev.

Položaj vse države se je jako shujšal pod to vlado, to dokazuje žalostna podoba splošnega propadanja kmetskega prebivalstva, naraščanje hipotekarnih dolgov, množenje eksekucij in preseljevanje v Ameriko. Moči države so moči njenih državljanov in te so se zmanjšale pod sedanjo vlado. Država bode pri kraji, kadar finančni minister ne bode več mogel jemati davkov iz žepov državljanov, in sijajna podoba, katero je razvil finančni minister, je le slepilo, fata morgana, za katero se skriva beda prebivalstva. (Klici: Tako je!)

To so rezultati devetletnega vladanja grofa Taaffe-ja, to so posledice slovesnih obljub. Na podlagi teh obljub poslal je češki narod po dolgoletnej abstinenci svoje zastopnike zopet v državni zbor, v zaupanje in v dobri veri v te obljube oklenili so se Čehi vlade in jej devet let opravljali službo zvestega Eckarta. In plačilo za njih službo je zatiranje državnopravnega prepričanja češkega naroda, slabljenje pogojev narodnega obstanka, kratenje državljanske svobode, povišanje splošnega državnega bremena, prepad občnega blagostanja. To so uspehi te vladne metode, to so pridobitve čeških poslancev za njihovo devetletno službovanje! Ali se je potem čuditi, da je češki narod izgubil zaupanje v sedanjo vlado in da vedno širši krogi češkega naroda stopajo v opozicijo proti sedanji vladi. (Odobravanje na desnici.)

Vedno mi doné po ušesih besede, katere je nedavno izustil državni kancelar: „Če hočemo v Nemčiji vesti vojno s popolnim učinkom naše narodne sile, mora to biti vojna, katera se bode vela z naudušenjem, ter tedaj se pokaže vsa narodna sila.“

In jaz si mislim: Moj Bog, ko bi se Avstrija zamotala v kako vojno, — in mnogo je neumnih glav, ki tirajo Avstrijo v vojno — od kod naj pride naudušenje, če večina v državi ne vidi družega kot sovražno silo in zatirateljico narodnih teženj? Na to vprašanje naj odgovori vojni minister; da pa so stvari tako daleč prišle, naj se pa naj-

višji vojskinci gospod zahvali onim, ki so zamorili naudušenje za pravico in razcvet patrijotizma. (Odobravanje na desnici.) Moja stranka seveda ne more misliti, da bi vrgla to vlado; za to je pre-slaba, četudi bi radi gospode na ministerski klopi videli na kaki drugi klopi. (Hrupna veselost.) Proti vladnemu programu, kakor se je bil razglasil v prestolnem govoru, mi ne delamo opozicije; privrženci smo tega programa in bili smo prijatelji ministerskega predsednika grofa Taaffe-ja 1879. leta, moramo pa biti odločni nasprotniki ministerskega predsednika grofa Taaffe-ja 1888. leta; radi bi le pripravili vlado, da obdrži svoj lastni program 1879. leta. (Glasno odobravanje na desnici.)

„Matica Slovenska.“

Tajnikovo letno poročilo o delovanju odbora v dobi od 1. aprila 1887. do 31. marca 1888. l.

(Dalje.)

Društvena knjižnica je dobila v zadnjem letu lep prirastek 280 knjig, zvezkov in časopisov, deloma vsled daril, deloma po zameni od društev, s katerimi stoji Matica v književni zvezi. 82 vsled daril, 198 po zameni. Po jeziku jih je bilo: 108 ruskih, 84 čeških, 35 slovenskih, 21 hrvatskih, 13 nemških, 9 latinskih, 5 srbskih, po 2 angleški in bolgarski, 1 sorbska. Darovalcem se je Matica zahvalila, kakor je bilo primerno, ali takoj iz predsedništva ali pa iz odbora. Društvom, ki so ji poslala svoje knjige, povrnila je tudi s svojimi. — Po odborovem sklepu je bilo v lanskem Letopisu nadaljevano poročilo o knjižnici in objavljeni oni slovenski rokopisi, katere si je odbor namenil hraniti. Nekaj starih, že zdavna objavljenih rokopisov je bilo društvu na korist oddanih, nekaj neobjavljenih in nerabljivih vrnenih pisateljem, več slovarskega gradiva pa iz matičinega varstva prepuščenega uredništvu slovenskega slovarja v porabo in last.

Književna zaloga je iznašala koncem decembra 1887. leta 17127 knjig in 8127 zemljevidov; zmanjšala se je tedaj tekom lanskega leta za 539 knjig in za 247 zemljevidov. Promet z društvenimi knjigami je bil lani živahnejši, kakor predlanskim, bodisi že glede razprodajanja, bodisi si glede daril. Pri zalogi je Matica skupila lani nad 300 gld., ter prodala posebej od šolskih knjig 92 „Živalstev“, 74 „Geometriji“, 36 „Rastlinstev“ in 31 „Somatologij“. Tudi prošnje glede podaritve knjig bodisi že od posameznih oseb, bodisi od zavodov, društev, korporacij, so bile v zadnji dobi veliko mnogobrojnejše, kakor v prejšnjih. Odbor, oziroma predsedništvo sta vse te prošnje reševala po običaji, večkrat izrečenem v odborovih sejah in potrjenem že po rednem velikem zboru. Popolnoma tekom lanskega leta ni pošla nobena knjiga in noben zemljevid; nekaj jih pa sedaj hrani društvo že v tako pičlem številu, da utegnejo poiti prav kmalu. Kar se posebej dostaje novejših društvenih knjig, hrani jih Matica v svoji zalogi od predlanskih po 140 do 150, od lanskih le po 50 iztisov. To bodi povedano v opomin nekaterim zaostalim društvenikom in na ravnanje onim, ki žele pristopiti na novo ter se upisati tudi še za nazaj. Koslerjev atlant poide prav kmalu. Koekejevih atlantov Matica ne bo vnovič natiskavala, nasprotno je sklenil odbor plošče prodati in Koekejevo zadevo kolikor mogoče pospešiti in za društvo ugodno dognati.

Naše društvo ima po različnih škofijah vsega skupaj 105 poverjenjskih mest. Njegova glavna zaslomba je v prvi vrsti škofija Ljubljanska, deloma pa tudi škofija Lavantinska. Veliko ugodnejših razmer bi bilo še želeli po ostalih škofijah, akoravno se tudi v teh tu pa tam na bolje obrača. Odboru je vedno resna briga pridobiti si marljivih, za stvar in njen prospeh naudušenih poverjenikov, namere njegove so tudi precej uspešne. Gotovo je pa, da poverjenik sam vsega tudi ne more storiti, treba je, da ga tudi njegovi člani dosledno podpirajo, da mu ne stavljajo zaprek. Tudi v zadnji dobi izvršilo se je pri Matici poverjeništvih precej sprememb, bodisi vsled smrti, bodisi vsled odpovedi ali pa preselitve dosedanjih poverjenikov. Nove poverjenike so dobili: Gorica, Slov. Gradec, Komen, Vrhnik, Zavrč, Radeče; dobiti jih pa imajo: Kanalska dolina, Moravče in Pliberk. Reka je še vedno izpraznjena. Slovenje-Bistriška dekanija ima v zadnjem času jedno samo poverjeništvu; Dolinskemu poverjeništvu bila je priklopljena tudi Osapska dekanija.

V tesni zvezi s poverjenjskimi razmerami, ker od njih močno odvisne, so si tudi društveniške razmere, ki se jednako prvim, v zadnjih letih, po malem, toda dosledno boljšajo. Za l. 1885 je plačalo Matici 1130 letnikov, za l. 1886 že 1196, za l. 1887 doslej že 1297; nekaj jih utegne še priti tako, da jih bo skupaj gotovo 1300. Glede letošnjega leta ni doslej še mogoče izreči končne sodbe, akoravno je uplačevanje v primeri z lanskim istotako. Števila ustanovnikov ostaje od leta do leta v bistvu jednako. Umrle ustanovnike nadomeščajo na novo pristopivši; ustanovnikov je vedno nekoliko nad 300. V obče bi bilo pa glede društvenikov, zlasti po nekaterih okrajih na deželi, želeli nekoliko živahnejšega zanimanja za Matico. Društvo se resno trudi dosežati svoj namen in ne zasluži nikakor, da je omikano slovensko občinstvo še večinoma toli prezira. Pomisliti je tudi treba, da je društvu tem lože ustrezati željam in zahtevam društvenikov, čim večja je denarna podpora društvenikov samih. In bodimo pravični ter vprašajmo se: Katero drugo društvo, ki ima samo 1500 rednih plačnikov, podaje leto za letom svojim članom za tako nizko ceno po več kot 50 skrbno premišljenih, strokovnjaško pisanih in v jako lični obliki tiskanih pol bralne tvarine. Želeli bi bilo skoro, da se vendar enkrat velik del slovenskega občinstva že znebi neutemeljenih predsodkov, ki jih še vedno goji nasproti Matici, ter da jo duševno in gmotno podpira. (Konec prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 22. aprila.

Oficijozni listi zatrjujejo, da to ne bode imelo nobenega upliva, da je državni zbor odklonil dispozijski zaklad. Vlada tega ne zmatra za nezaupnico, zlasti ker se je pokazalo, da je bila le neka zmota. Oficijozni listi pa najbrž tudi ne bodo dosti trpeli, zanje se bode že denar kako dobil.

Od delegacij bode zahtevala vlada od 30 milijonov izrednega kredita za vojaške namene. Večino tega kredita je že porabljenega za previdnostne naredbe, ki so bile potrebne zaradi pomnoženja čet v zapadnih gubernijah. Delegaciji snideta se koncem maja.

Več profesorjev se je bilo pritožilo pri državnem sodišči proti ukazu naučnega ministra, da učitelji srednjih šol ne smejo poučevati, če so državni poslanci. Menili so, da ta ministerski ukaz se ne ujema z osnovnimi državnimi zakoni. Državno sodišče je pa zavrnilo pritožbo, kot neutemeljeno. To vprašanje je bilo važno zaradi določitve petletnic.

Jezikovna naredba pravosodnega ministerstva, ki se tiče najvišjega sodišča, stopila je že v veljavo. Osojbe tajništva pri tem sodišči moralo se je zaradi tega nekoliko pomnožiti in poklicalo je nekaj novih tajnikov iz Galicije in Češke v pisarno, ki preskrbuje prevajanje. Nemški listi seveda se zaradi tega jeze, ker je zopet nekaj Slovanov dobilo službo pri najvišjem sodišči. Do sedaj so Nemci mislili, da imajo pravico do vseh boljših služeb v državi. Saj je velik del jezikovnega boja le zategadel, ker bi Nemci radi vse službe zaseli, pa je ne morejo zaradi jezikovnega neznanja. Slovani morajo sedaj delati na to, da se bode tudi začelo v slovanščini obravnavati pri najvišjem sodišči. Tudi to bode mogoče, da se le polagoma nastavi nekaj dvornih svetnikov zmožnih slovanščine.

Vnanje države.

Iz Ruščuka se piše v „Moskovskija Vjedomosti“, da je avstrijski diplomatični agent v Sofiji izročil bolgarskeji vladi ultimatum, v katerem zahteva, da se za nekaj časa zatró vsi opozicijski listi, avstrijski častniki pokličejo v bolgarsko vojsko in vojni ministerstvo, avstro-ogerski tehniki na višje stopinje tehnično-vojaških zavodov in sicer za tako dolgo, da se zagotovi evropski mir in uredé stvari v Bolgariji. Pretel je vladi, da se drugače ne bode Avstrija potegovala za Koburžana in Bolgarijo. Mi mislimo, da ni treba omenjati, da je vse to zlagano, z namenom, da bi v Rusiji in v Bolgariji vzbudili sovraštvo proti Avstriji, katero Rusi dolže, da je največ kriva, da se v Bolgariji stvari zanje ugodneje ne obrnejo.

Ruski veleposlanik v Carigradu se je vrnil iz Aten in je takoj prvi dan se jako dolgo pogovarjal s turškim velikim vezirjem, ministrom vnanjih zadev in podtajnikom vnanjih zadev. Tem pogovorom pripisujejo veliko politično važnost.

Po poročilih iz Carigrada se bode prenovilo turško ministerstvo. Sajd paša bode zopet veliki vezir, Sadala paša, veleposlanik na Dunaji, pa minister vnanjih zadev, sedanji pravosodni minister Djeved paša pa minister notranjih zadev.

V kratkem se bode francosko ministerstvo prenovilo, kakor smo že bili omenili. Goblet bode postal pravosodni minister, veleposlanik v Londonu Waddington postane minister vnanjih zadev. Fevrier bode vojni minister in Freycinet pojde

za veleposlanika v London. Ribot stopi tudi v ministerstvo. Začenjajo se agitacije proti Boulangerju. Poslanec Thiers, ki je kot ženijski stotnik se udeležil branjenja Belforta, izročil je centralnemu odboru radikalcev pismo, v katerem pravi, da kdor je videl Boulangerja kdaj pri delu, se nikakor ne bode motil o njegovih sposobnostih. Njegovi predlogi o reorganizaciji vojske, bili so tako lahkomišelnosti, da se je videlo, da ne pozna niti moralčnih niti tehniških potreb vojske. Nobene stvari ni poprej dobro proučil. Kot minister je bil vedno slabo poučen o naslednjih svojega delovanja, kar se je videlo v tem, da ni vedel, kaj bi odgovoril na razne ugovore. Če bi z njim na čelu začeli vojno, bi se gotovo kesali. — Zmešnjave na Francoskem so jako nepopolne Rusiji. Boje se, da bodo Boulangerjeve agitacije napravile naprave notranje nerede, ki bodo naš tedaj oslabele moč Francije, ko se bodo reševala važna mejnarođna vprašanja.

Domače stvari.

— (Shod volilcev I. razreda) bil je včeraj dopoldne ob 11. uri v mestni dvorani. Došle volilce pozdravil je kot načelnik narodnega volilnega odbora g. dr. vitez Bleiweis-Trsteniški, kateri je vsklikom bil izbran predsednikom. Izstopivši mestni odborniki, gg. Ničman Henrik, dr. Starč Josip, Tomek Josip in Velkovrh Ivan bili so jednoglasno kot kandidatje proglašeni in s tem shod končan.

— (Današnje dopolnilne volitve III. razreda v mestni) udeležilo se je 122 volilcev. Izvoljeni so gg.: Ivan Hribar s 113, Dragotin Žagar s 113, Peregrin Kajzel s 110 in dr. Vinko Gregorič s 109 glasovi. Lansko leto bilo je v tem razredu oddanih 93 glasov.

— (Osobne vesti.) Umirovljeni višji davkarski nadzornik g. Emanuel Jagodić dobil je naslov in značaj finančnega svetnika. — Karol vitez Andrioli, stotnik v 17. pešpolku premeščen je k brambovskemu strelskemu batalijonu v Rudolfovem št. 24. — Viktor Šemerl, major v 17. pešpolku, prevzet je mej umirovljenca, ker je za službovanje v vojski nesposoben. — Emanuel Otto, pristav v tukajšnji tabačni tovarni, premeščen je v Celovec, oficijal Anton Jiran pl. Sacco imenovan je pristavom na tukajšnji tabačni tovarni.

— (Odlikovanje.) Gospod Fran Jamšek, nadučitelj v Rajhenburgu in dobro znani pisatelj na pedagoškiem polju, dobil je za svoje zasluge naslov ravnatelj.

— (Govor) državnega poslanca g. prof. Fr. Šukljeja morali smo za danes še odložiti radi prepričlega prostora.

— (Umrli) je dne 19. t. m. v Stražnici gosp. Stjepan Trnkoczy, „pán ze Zaszkal“, oče tukajšnjega lekarja gosp. Ubalda Trnkoczy-ja, v 83. letu dobe svoje.

— (Za Dolenčev spomenik) nabralo se je po zadnjem izkazu v „Edinosti“ 1121 gld. 36 kr.

— (Stritarjevih zbranih spisov) izšel je 43. snopič. V njem se nadaljujejo „Pogovori“.

— (Konfiskacija) zadela je sobotno število „Slovenca“ zaradi kratke notice „Divizijsko zapovedništvo v Trstu“, posnete po „Agramer Tagblattu“.

— (Slovensko gledališče.) Dramatično društvo priredilo nam je včeraj zadnjo predstavo v tej sezoni. Kot prva igra ponavljala se je burka „Prvikrat v gledališči.“ Gosp. Borštnik bil je kot sluga Boštijan zopet poln humorja, g. Kocelj izboren kot Peresnik, gospodična Zvonarjeva kot Špela, in ker so tudi vse druge uloge bile v večjih rokah, bilo je mnogo veselosti in ploskanja. Druga točka bila je Irvčeva opereta „Tičnik“, ki se se sme imenovati prva slovenska opereta, katere pa že dolgo vrsto let nismo videli na slovenskem odru. Takrat, ko se je ta opereta pokazala, bili so slovenske dramatike najlepši časi, sedaj, ko se ponavlja, zdise da tudi nekdanja le pa doba ponavlja, kajti vse je vsaj tako vro, kakor takrat, v marsičem pa vidimo celó precejšen napredek. Temu mnenju bode pritrjeval vsak, kdor je bil pri včerajšnji predstavi „Tičnika“, kajti pelo se je tako zvonko in ljubo, da so vsi prisotni veščak pohvalno zražali in da je g. Noll, slav. operni pevec, ki biva sedaj za nekaj dni v Ljubljani, sam pridno ploskal. Gospa Gerbičeva (Zorinka), gospodična Daneševa (Ljuboslava), kateri je občinstvo odlikovalo s krasnima šopkama, gg. Bučar (Zelenkovič) in Pajsar (Poljanec) izzvali so s svojim krasnim petjem burno odobravanje. Najbolj nam je ugajal trospev (g. Gerbičeva, Bučar in Pajsar), uložek „Kaj ptici je“, ki ga zložil g. Gerbič, pela je

g. Daneševa, naposled pa moški zbor, sestavljen iz glavnih reprezentantov stare pevske garde. „Tičnik“ bil je vreden sklep letošnje sezoni, v kateri so poleg mnogih vrlo igranih predstav bile 4 operete: „Mešnica“, „Deklica Elizondska“, „Izbujeni lev“ in „Tičnik“, kar je vsekako za naše sedanje razmere jako mnogo.

— (Osepnice.) V zadnjih 48 urah za osepnici zboleli: 1 ženska, 2 otroka. Ozdraveli: 3 otroci. Umrli: 2 otroka. Ostane še bolnih 7 moških, 2 ženski in 5 otrok. Skupaj 14 oseb.

— (Deželni zbor hrvatski) sklican je 14. maja.

— (C. kr. okrajni sodnik Sorko v Slovenski Bistrici) je, kakor se poroča v „Slov. Gospodari“, v nedeljo 15. t. m. v neki kmetski hiši pri Makolah v lastni osobi vodil dražbo premakljivega blaga po umrlih zakonskih Janezu in Marjeti Rebernišek. Dražba je bila od 9. ure dopoldne mej sv. mašo ter so po ukazu sodnikovem župan in cenici morali biti prisotni. To ni prvi slučaj, da sodnik baš na nedelje in praznike razpisuje dražbe. Mari zanj ne velja zakon o nedeljskem posvečevanju? O tem gospodu se sploh slišijo čudne reči. Na komisije, katere bi lahko opravil vsak birič, na primer dražbe, hodi on sam, posebno če je mnogo kilometrov daleč, ter s tem naklada strankam velike neopravičene troške. Pa to še ni najhujše. Pupilarne in pri enakih dražbah nabrane denarje pusti ležati (?) tudi leto in dan v svoji (?) miznici, ne da bi jih naložil. Njegovo nepravilno poslovanje je dalo c. kr. okrožno sodišče Celjsko že večkrat preiskati, izreklo mu je graje in ukore in disciplinarri svet je že pred nekimi leti ga obsodil, da se ima premestiti. V višji instanci so baje to razsodbo spremenili ter spoznali le na ukor. Koliko pa se g. sodnik Sorko briga za vse take ukore, kaže njegovo postopanje, ki je ostalo jednako slej ko prej. Pričakujemo od okrožnega sodišča v Celji, da bode varovalo čast in avtoriteto sodišča, katero podkopuje takšni čini, kakeršni se javno pripovedujejo od slovensko bistriškega sodnika.

— (V Šentjarneji na Dolenjskem) je bil dne 19. aprila županom izvoljen g. Josip Polanec iz Šentjarneje, svetovalci pa Ign. Bučar, Anton Majzel, Fran Bambič, Jos. Bučar, Fran Fabijan iz Gradišča in Martin Metelko.

— (Umor iz ljubosumnosti.) V „Soči“ čitamo: Neki častnik, nadporočnik tukajšnjih topničarjev, imel je ljubico, neko služabnico g. E. de T. Ta je zvedela, da je njeni ljubi tudi v druge gospoditine zaljubljen. Prešlo soboto večer prosi služabnica svoje gospodarje, naj ji dovoli iti v gledališče, kar ji privole. Pred odhodom vzame gospodarjev revolver, in gre po noči k stanovanju gosp. častnika, ki je imel svojo sobo v pritličnih, služabnica gotovo dobro znanih prostorih. Gotovo je tudi vedela, da je častnik že spal, ker je razbila steklo v oknu in na častnika trikrat vstrelila ter ga v roko tako poškodovala, da mu jo bodo morali odrezati; prestrelila mu je žile. Služabnica je hitro zginila, kakor se govori, v deročo Sočo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Berolin 22. aprila. Dobro upanje umaknilo se je zopet potrtosti. Včeraj pozno na večer pojavila se je groznica ter do polnoči narasla na 40 stopinj. Tudi ure po polnoči neso prinesle bistvene olajšave. Spanje bilo pogosto pretrgano, gnoj prihajal je iz odprtine in groznica je tresla cesarja. Gnoj prihaja od ulés, ki so v zvezi z rano v grlu.

Berolin 22. aprila. „Börsenzeitung“ ima o cesarjevi bolezni jako žalostne podatke. V petek izjavil se je profesor Bergmann, da utegne cesar živeti še 14 dni, ako prestopi sedanji napad; kakeršen je pa sedaj, pa še tega upanja ni. Vesti o bolnem cesarji so mnogokrat pretirane. Ganljive so nekatere epizode. Tako je nedavno cesar cesarjeviču zapisal na listek: „Uči se trpeti, ne da bi tožil, to je jedino, cesar te morem učiti.“ — Ko se je zadnjič general Blumenthal prišel zahvaljevat za maršalsko dostojanstvo in izražal željo, da bi cesar skoro ozdravel, odmajal je cesar z roko in zapisal na list „Mein lieber Blumenthal, es ist fast nicht mehr zu ertragen.“ — Dvornemu pridigarju je cesar sporočil, naj ne moli za njegovo ozdravljenje, ampak za njegovo odrešenje.

Pariz 22. aprila. Revizijski odbor izvoljen. Štirje člani so proti reviziji, dva za takojšnjo revizijo, pet za revizijo, katera naj se pa še odloži.

Bukurešt 22. aprila. Z dežele dohajajoče vesti konstatujejo, da se kmetski ustanek bliža koncu.

Levov 22. aprila. Trg Zabro v okraji Dabrova uničil velik požar.

Inomost 23. aprila. Cesar dospel semkaj ob 11¹/₂ uri ter se odpeljal mej naudusenimi klici mnogobrojne množice skozi z zastavami bogato okrašeno mesto v dvorec.

Monakovo 23. aprila. Avstrijska cesarica zjutraj semkaj dospel.

Berolin 23. aprila. Izvestje z dne 23. aprila zjutraj: Cesarjevo spanje motil kašelj, sicer je pa noč bila dobra. Groznica je nizka.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

Gospod zbornični svetnik Karol Luckmann govori o obrtnih odnosih v Kropi, omenja, da se je zbornica že pred nekaterimi leti bavila s tem vprašanjem, kako dati Kropencem dela, ker je bila preverjena, da žebjarji kropenski ne bodo mogli vztrajati v borbi proti izdelovalcem žebeljev s stroji. Takrat se je tudi mislilo, da bi se prebivalcem moglo s tem pomagati do nove obrtnosti, ako bi se jim ustanovila strokovna šola za puškarstvo. Toda, če tudi je ta stvar napredovala, vender šola iz uzrokov, ki neso znani niti poročevalcu, niti zbornici, ni bila ustanovljena. Govornik govori potem, kako peša trgovina z žebli, kako jim pada cena in kako se manjša tudi zaslužek od dela, ki je od l. 1885 za polovico manjši.

Dočim si je delavec leta 1885 zaslužil na teden 7, 3, 3 gld., zaslužil si je leta 1887 le 3 gld. 50 kr., 2 gld. 60 kr., 2 gld. pač toliko, kolikor je delal. Kranjska hranilnica dala je ubogemu prebivalstvu že 500 gld., katere je razdelil gosp. c. kr. okrajni glavar Radovljiški, in gosp. c. kr. deželni predsednik se je že tudi potrudil, da izposluje ubožcem Kropenskim kako podporo, in je že tudi odredil, da se o tej stvari posvetuje posebna enketa, kako podati obrtnemu prebivalstvu Kropenskemu trajne pomoči. Ta enketa bode se tudi bavila z vprašanjem o strokovni šoli. Govornik misli, da mora zbornica gotovo zahvalno priznati trud gospoda c. kr. deželnega predsednika, toda tudi zbornica pozvedovaj, kako pomagati, in zbornica bi tudi lahko opozorila visoka c. kr. državno vojno ministerstvo na žebjarsko obrtnost Kropensko. Zategadel predlaga!

1. Zbornica naj se obrne do visokega c. kr. državnega vojnega ministerstva s prošnjo, naj naročuje konjake za c. kr. vojsko iz Kroke.

2. Zbornica naj pozveduje, kako bi se vrhu tega moglo preskrbeti delo Kropenskemu prebivalstvu.

Razgovora o tej stvari so se udeležili: gospod c. kr. vladni svetnik Josip Dralka, kateri je javil, da bode na enketo povabljeni zastopniki deželnega odbora, trgovinske in obrtniške zbornice, gosp. obrtni nadzornik, zastopnik Kroke in drugi obrtniki, potem zbornični svetnik Vaso Petričič, ki je podpiral odsekovne predloge, zbornični tajnik, kateri je stvar pojasnjeval in gospod poročevalec. Pri glasovanju bili so predlogi vsprejeti.

KII. Gospod zbornični svetnik Vaso Petričič poroča, da novo kreditno društvo, podobno prejšnjemu prometnemu društvu v Ljubljani, ni bilo dovoljeno. Na podstavi obširnega poročila, katero pojasnjuje odnose v Ljubljani posebe in še drugod po deželi kranjski, navaja, kako je osnovni odbor v Ljubljani mislil osnovati kreditno društvo z imenom „Kranjska prometna banka“, ter poudarja govornik, da je takega zavoda potreba brez sumnje obče priznana, in zato predlaga: Trgovinska in obrtniška zbornica v Ljubljani priznava, da je potreba kreditnega društva, podobnega prejšnji prometni družbi v Ljubljani.

Razgovora o tem predlogu so se udeležili gg. zbornični svetniki Karol Luckman, Ivan Perdan, Ivan Baumgartner, Ivan Horak, zbornični tajnik in predlagatelj. Potem je bil predlog jednoglasno vsprejet. (Dalje prih.)

„LJUBLJANSKI ZVON“

(192—280)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Listnica uredništva: Gosp. dr. Y. Da uvodni članek „Toast gospoda Waserja“ nema pravega konca, krivda ni pisatelja, nego pazljivega stavca, ki je prezrl ves konec sestavka.

21. aprila:
Pri Slonu: Mučič, Cašar, Schwenda, Mussbaum, Blass z Dunaja. — Casulich z Reke. — Kovačič iz Trsta.
Pri Malič: Makesch, Prem, Fink, Herzog, Kassler, Bruckhardt z Dunaja. — Winterhalter iz Maribora. — Stransky iz Linca.

Umrli so v Ljubljani:

20. aprila: Alojzija Drobine, bišnega oskrbnika hči, 7 let, Dunajska cesta št. 23, za vnetjem možganske ko-
žice.
21. aprila: Avguštin Pindur, delavca sin, 3 1/2 leta, Hradeckega vas št. 30, za kozami. — Vincenc Valenčič, knjigoveza sin, 2 let, sv. Petra nasip št. 65, za jetiko.
22. aprila: Jožefa Babnik, prodajalka, 25 let, sv. Petra cesta št. 8, za jetiko.
23. aprila: Fran Černe, pek, 40 let, Rožne ulice št. 29, za jetiko.
V deželnej bolnici:
21. aprila: Karol Wallis, črevljar, 71 let, za otrova-
njem krvi.

Tržne cene v Ljubljani dne 21. aprila t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 17	Špeh povojen, kgr.	66
Rež,	4 5	Surovo maslo,	90
Ječmen,	4 22	Jajce, jedno :	2
Oves,	3 09	Mleko, liter	8
Ajda,	4 22	Goveje meso, kgr.	56
Proso,	4 55	Telečje	45
Koruza,	5 62	Svinjsko	56
Krompir,	2 32	Košturnovo	36
Leča,	12	Pišanec	40
Grah,	13	Golob	18
Fizol,	12	Seno, 100 kilo	2 50
Maslo,	1	Slama	2 32
Mast,	70	Drva trda, 4 metr.	7
Špeh frišen	56	" mehka, 4 "	4 15

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
21. aprila	7. zjutraj	723.8 mm.	10.0° C	sl. vzh.	dež.	4.6 mm.
	2. popol.	725.5 mm.	10.0° C	sl. vzh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	730.1 mm.	8.4° C	sl. zah.	obl.	
22. aprila	7. zjutraj	733.0 mm.	8.2° C	sl. zah.	obl.	1.50 mm.
	2. popol.	734.4 mm.	13.0° C	sl. zah.	obl.	dežja.
	9. zvečer	734.7 mm.	9.0° C	sl. zah.	d. jas.	

Srednja temperatura 9.5° in 10.1°, za 0.1° pod in 0.3° nad normalom.

Dunajska borza

dné 23. aprila t. l.
(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	včeraj	—	danes
Papirna renta	78.50	—	gld.	78.65
Srebrna renta	80.25	—	"	80.35
Zlata renta	110.40	—	"	110.25
5% marcna renta	93.05	—	"	93.35
Akcije narodne banke	865.—	—	"	870.—
Kreditne akcije	270.20	—	"	271.80
London	126.95	—	"	126.95
Srebro	—	—	"	—
Napol.	10.05	—	"	10.05
C. kr. cekini	5.97	—	"	5.97
Nemške marke	62 37 1/2	—	"	62.32
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132	gld.	25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	166	"	—
Ogerska zlata renta 4%	97	—	"	—
Ogerska papirna renta 5%	85	—	"	85
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—	"	30
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	118	"	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127	—	"	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	"	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	—	"	—
Kreditne srečke	100 gld.	182	"	50
Rudolfove srečke	10	20	"	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	102	"	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	215	—	"	50

Poslano.

(10—15)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujuče pice,
I kas izkušán liek proti trajnom kašlju plúčevine I
želudca bolesti grkljana I proti méhurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Javna prostovoljna dražba hoj.

Iz lastnih gozdov prodam 2000 hoj, od 40 cm. debeline naprej. Kdor jih želi kupiti, si jih lahko preje ogleda. Hoje bodo 29. aprila t. l. ob 3. uri popoldne na javni dražbi prodane na Vrhniki.

(279—5)

Ivan Tomšič.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Josip Vošnjak.

na novo zidana, z jednim nadstropjem, v Borovnici, na-
sproti šole, s hlevom in kletjo, kjer obstoji že sedaj go-
stilna in prodajalnica, ki donša dobre obresti, proda se
pod prav ugodnimi pogoji. Za uplatiti takoj je le tretjina.
— Več se zve pod šifro J. B. poste restante v Bo-
rovnici. (297—1)

Prodajalnica

na pripravnem kraju pri Dolenjski mitnici s potrebnimi
prostori odda se takoj v najem. — Natančneje izve se
pri J. Boršniku, Kurja vas št. 4. (296—1)

Dr. Friderik Lengiel-ov Brezov balzam.

Ze sam rastlinski sok, ka-
teri teče iz breze, ako se navrta
njeno deblo, je od pamtneka
znan kot najizvirnejše lepilo; po-
to se pa ta sok po predpisu
izumitelja pripravi kemičnim po-
tom kot balzam, zadobi pa ču-
dovit učinek.

Ako se namaže zvečer ž
njim obraz ali drugi deli polti,
ločijo se že drugi dan ne-
znatne luskine od polti. ki postane vsled
tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in ko-
žave nike ter mu daje mladostno barvo; polti pode-
lne beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo
pege, žolčavost, ogerce, nosno ludečino, zajedce in
druge neznatnosti na polti. — Cena vreč z navodom
vred gld. 1.50.

Zaloga v Ljubljani pri U. pl. Trn-
koczy-ji, lekarji. (745—14)

Konc. prodajo (289—2)

razstrelilnih snovij: dinamita,

Ima angleških varnostnih užigal-
nih vrvic in razstrelilnih kapic

za Ljubljano in okolico ima samo

železninska prodajalnica

ALBIN C. ACHTSCHIN,

v Ljubljani, Gledališke ulice h. št. 8.

BUDIMSKA
Rákóczy
GRENČICA.
Kot gotovo uplivaajoče čistilno
sredstvo priporočajo najslavnejši
zdravniki pri trebusnih boleznih,
zasajenji krvi, zlatej žili, boleznih
na jetrih in ledicah ter škrofuloz-
nih boleznih, mrzlici, protinu, spuščajih, zapiranji itd.
Prodaja se v vseh specerijskih in prodajalnicah mine-
ralnih vod, kakor tudi v lekarnah in droguerijah.
Lastniki: bratje Loser v Budapešti.
(307—86)

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

Najnovejša velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU
dovoljena in z vsem državnim prevoženjem zajamčena denarna
loterija ima 95.500 srečk, od katerih se izžreba 47.800 srečk.
Za žrebanje določeni skupni kapital znaša

9,160.290 mark.

Znamenita prednost te denarne loterije je ugodna naredba,
da se vseh 47.800 dobitkov, ki so zraven v tabeli, že v malo
mesecih in sicer v sedmih razredih sukcesivno gotovo izžreba.

Glavni dobitek prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste
v drugem razredu na 55.000, v tretjem na 60.000, v četrtem na
70.000, v petem na 80.000, v šestem na 90.000, v sedmem pa
eventuelno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Podpisana trgovska hiša uljudno vabi k udeležitvi te ve-
like denarne loterije.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi, pridejati dotične
zneske v avstrijskih bankovcih ali poštinih markah. Tudi se denar
lahko pošlje po poštnej nakaznici, na željo se naročitve izvrše
tudi proti poštenu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gld. 3.50.
1 polovica originalne srečke av. v. gld. 1.75.
1 četrtnina originalne srečke av. v. gld. .90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in
ob jednem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi vse na-
tančneje. Takoj po žrebanji dobi vsak udeleženec uradno, z uti-
senim državnim grbom, listo dobitkov. Dobitki se točno po načrtu
izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk
proti pričakovanju ne ugajal načrt žrebanja, pripravljeni smo re
ugajajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto po-
vrniti. Na željo se uradni načrti žrebanja naprej zastoj poš-
ljajo na ogled. Da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti,
prosimo taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

30. aprilom 1888

nam doposlati.

(284—3)

VALENTIN & CO.,
Bankgeschäft,
HAMBURG.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.